

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Landesgericht Linz

Verwerende partij: KV

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 11 van richtlijn 2003/109/EG ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling zoals die in § 6, leden 9 en 11, van het oberösterreichische Wohnbauförderungsgesetz (wet van de deelstaat Opper-Oostenrijk inzake woningbouwsubsidies; hierna: oöWFG), die aan burgers van de Unie, onderdanen van een EER-staat en familieleden in de zin van richtlijn 2004/38/EG ⁽²⁾ huursubsidie toekent zonder dat taalkennis hoeft te worden aangetoond, terwijl van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen in de zin van richtlijn 2003/109/EG wordt geëist dat zij beschikken over fundamentele kennis van de Duitse taal en dit op een specifieke wijze kunnen aantonen, wanneer met deze huursubsidie onaanvaardbare belastingen door woonkosten moeten worden gecompenseerd, doch de verzekering van het bestaansminimum (inclusief woonbehoefte) voor personen in een sociale noodsituatie ook door een aanvullende sociale prestatie (op de behoeften gebaseerd minimumniveau van bescherming volgens het oberösterreichische Mindestsicherungsgesetz) moet worden gewaarborgd?
- 2) Dient het verbod op “directe of indirecte discriminatie” op grond van “ras of etnische afstamming” overeenkomstig artikel 2 van richtlijn 2000/43/EG ⁽³⁾ aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling zoals die in § 6, leden 9 en 11, oöWFG, die burgers van de Unie, onderdanen van een EER-staat en familieleden in de zin van richtlijn 2004/38/EG een sociale prestatie (huursubsidie overeenkomstig de oöWFG) toekent zonder dat taalkennis hoeft te worden aangetoond, terwijl van derdelanders (inclusief langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen in de zin van richtlijn 2003/109/EG) wordt geëist dat zij beschikken over fundamentele kennis van de Duitse taal en dit op een specifieke wijze kunnen aantonen?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Dient het verbod op discriminatie op grond van etnische afkomst overeenkomstig artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling zoals die in § 6, leden 9 en 11, oöWFG, die burgers van de Unie, onderdanen van een EER-staat en familieleden in de zin van richtlijn 2004/38/EG een sociale prestatie (huursubsidie overeenkomstig de oöWFG) toekent zonder dat taalkennis hoeft te worden aangetoond, terwijl van derdelanders (inclusief langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen in de zin van richtlijn 2003/109/EG) wordt geëist dat zij beschikken over fundamentele kennis van de Duitse taal en dit op een specifieke wijze kunnen aantonen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44).

⁽²⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB 2004, L 158, blz. 77).

⁽³⁾ Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (PB 2000, L 180, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Berlin-Brandenburg
(Duitsland) op 27 februari 2020 — HR / Finanzamt Wilmersdorf**

(Zaak C-108/20)

(2020/C 201/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HR

Verwerende partij: Finanzamt Wilmersdorf

Prejudiciële vraag

Dienen artikel 167 en artikel 168, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat de bepalingen ervan op nationaal niveau aldus worden toegepast dat het recht op aftrek van voorbelasting ook dan wordt geweigerd wanneer in een eerder stadium van de toeleveringsketen belastingfraude is gepleegd en de belastingplichtige hiervan op de hoogte was of had moeten zijn, maar noch aan de btw-fraude heeft deelgenomen noch daarbij was betrokken en evenmin de gepleegde btw-fraude heeft bevorderd of vergemakkelijkt?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) op 28 februari 2020 — Līga Šenfelde/Lauku atbalsta dienests

(Zaak C-119/20)

(2020/C 201/22)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster in eerste aanleg en eiseres tot cassatie: Līga Šenfelde

Andere partij in de procedure: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciële vraag

Moet artikel 19, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad⁽¹⁾, gelezen in samenhang met andere bepalingen van die verordening en van de richtsnoeren van de Europese Unie voor staatssteun in de landbouw- en de bosbouwsector en in plattelandsgebieden 2014-2020, aldus worden uitgelegd dat:

- 1) een landbouwer de hoedanigheid van “jonge landbouwer” verliest als gevolg van het enkele feit dat hij twee jaar eerder de aanloopsteun voor de ontwikkeling van kleine landbouwbedrijven als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder a), iii), van de verordening heeft ontvangen;
- 2) voornoemde bepalingen de lidstaten toestaan om een regeling vast te stellen volgens welke er geen steun als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder a), i), van de verordening aan een landbouwer wordt uitbetaald indien er reeds steun als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder a), iii), is verleend;
- 3) een lidstaat het recht heeft om de toepassing van cumulatie van steun aan een landbouwer te weigeren wanneer de volgorde van cumulatie zoals bepaald in het met de Europese Commissie overeengekomen programma voor plattelandontwikkeling niet is gerespecteerd?

⁽¹⁾ PB 2013, L 347, blz. 487.